

خطر آن وجود دارد که تنش های سوریه به جنگ جهانی بیانجامد

تصویر های هشدار دهنده روسیه

برگرفته از تارنمای شبکه ولتر، قلمی شده توسط تیری میسان، برگردان از متن فرانسوی: و. خورمن.

بحران سوریه خصوصیت عوض کرده است. روند بی ثبات سازی که راه مداخله علنی نظامی پیمان اتلانتیک را بایستی هموار میکرد، به بن بست مواجه گردید. ایالات متحده با برداشتن ماسک خویش، بطور علنی اعلام نمودند که امکان حمله بر سوریه بدون تصویب شورای امنیت، مانند آنچه را در کوزوا انجام دادند، مطرح است. نباید چشم پوشی کرد که روسیه بی پوتین روسیه بی بوریس یلتسین نیست. مسکو پس از حصول حمایت چین، دو مسئله هشدار دهنده را به رخ واشنگتن کشید. ادامه تخطی از حقوق بین المللی توسط ناتو و شورای همکاری خلیج، خطر بروز یک جنگ جهانی را همراه دارد.

۹ جون ۲۰۱۲ | (دمشق) سوریه | شبکه ولتر

در هنگام تجلیل از غلبه بر نازیسم در نهم جون، رییس جمهور پوتین بر ضرورت آماده گی روسیه برای یک قربانی جدید تاکید نمود.

رییس جمهور پوتین دور سوم ماموریت ریاست جمهوری خویش را بر بنیاد این اصل اعلام کرد که از حق حاکمیت کشور خویش در مقابل تهدید مستقیم که از جانب ایالات متحده و ناتو متوجه فدراسیون روسیه است، دفاع نماید. مسکو بارها توسعه ناتو، ایجاد پایگاه های نظامی در مرزهای خویش و گسترش چتر ضد موشکی، تخریب لیبیا و بی ثبات سازی سوریه را محکوم کرده است.

در همان فردای اشغال کرسی، آقای پوتین به بررسی صنعت نظامی، نیروهای مسلح و امکانات ائتلاف [۱] روسیه پرداخت. او این تحرک را با انتخاب سوریه به مثابه خط سرخ که غیر قابل عبور میباشد، پیگیری نمود. برای او تهاجم ناتو بر لیبیا مانند حمله رایش سوم بر چکوسلواکیا بود و اگر این عمل بر سوریه انجام میشد همانند حمله بر پولند بود که باعث درگیری جنگ دوم جهانی گردید.

هرگونه تفسیر آنچه که در شرق بنام مسایل داخلی انقلاب و سرکوب داخلی سوریه اتفاق می افتد، نه تنها نادرست، بل در برابر واقعیت مسایل بمراتب وسیعتر از آن است و تنها انعکاس دهنده بی روابط سیاسی میباشد. بحران سوریه قبل از هر چیز دیگر یک مرحله جدید «تغییر وسیع مدل شرق میانه»، یعنی یک آزمایش جدید از بین بردن «محور مقاومت» و اولین جنگ «جغرافیای سیاسی گاز طبیعی» [۲] است. آنچه در حال حاضر در سوریه انجام میشود، دریافت این نیست که آیا بشار الاسد موفق به دموکراتیزه کردن نهاد های به ارث گرفته خواهد شد و یا سلطنت های وهابی خلیج موفق به از بین بردن آخرین رژیم لایبیک و غیر مذهبی در منطقه شده و سکتاریزم یا فرقه گرایی خود را در آنجا مستقر خواهند کرد، بل اینست که کدام خطوط مرزی، دو بلاک جدید یعنی ناتو (پیمان اتلانتیک شمالی) و او سی اس (سازمان تعاون شانگهای) [۳] را از هم جدا خواهند کرد.

برخی از خواننده های ما شاید به جمله بالا کمتر توجه کرده باشند. در واقع از ماه ها به این سو رسانه های غربی و خلیج در طول روز بر آن طبلی مینوازند که گویا رییس جمهور الاسد یک دیکتاتوری فرقه یی را به نفع یک اقلیت علوی به اجرا گذاشته است، در حالی که مخالفین مسلح خواستار دموکراسی پلورالیستی اند. یک نظر اجمالی بر حوادث کافی است تا این نمایش دروغین را به ابطال کشید. بشار الاسد متناوبا انتخابات محلی، رفاندم و انتخابات پارلمانی را برگزار کرده است. تمام ناظران با هم هم نظر اند که انتخابات بشکل درست آن برگزار گردیده اند. شرکت مردم در انتخابات به ۶۰ درصد بالغ میگردد، در حالی که غربی ها آنرا به «سخره» گرفته و مخالفین مسلحی که مورد حمایت آنها قرار دارند، در چار ناحیه یی زیر کنترل شان، مانع شرکت شهروندان در انتخابات شده اند. در عین حال مخالفین مسلح عملیات خود را نه تنها در برابر نیروهای امنیتی، بلکه در برابر غیر نظامیان و تمام نمادهای فرهنگی و مذاهب دیگر دوبرابر افزایش داده اند. آنها سنی های مترقی را کشتار نموده، سپس به طور پراکنده علوی ها و مسیحیان را به قتل رسانده و فامیل های شان را به فرار وا داشته اند. آنها بیشتر از ۱۵۰۰ باب مکتب و کلیسا را به حریق کشیده اند. آنها امارت موقت اسلامی مستقلی را در بابا عمرو اعلان نموده و در آنجا یک محکمه انقلابی دایر کردند که ۱۵۰ تن از غیر مذهبی ها را به اعدام محکوم نموده توسط جلادان خویش یکایک را در مقابل انظار عام گردن بریدند (صحنه های دلخراش اشراغ افغانستان را به یاد می آورد، م.). این یک نمایش رقت انگیز چند سیاستمدار سرکش است که در چارچوب یک شورای ملی سوریه در تبعید گرد هم آمده و یک پروژه گویا دموکراتیک را به صحنه میکشند که با جنایاتی که در محل توسط اردوی آزادی بخش «سوریه» به وقوع میپیوندد بدون ارتباط بوده و حقایق را برای مدتها پنهان خواهد نمود. گذشته از آن کی میتواند باور کند که رژیم غیر مذهبی سوریه، که چندی قبل حتا الگوی آنرا تبجیل کردند، به یک دیکتاتوری مذهبی مبدل گردد، در حالی که اردوی «سوریه» آزاد که از جانب دیکتاتور های وهابی خلیج حمایت میشود و گوش به فرمان احکام و اعطان تکفیری اند، به معیار کثرت گرایی دموکراتیک مبدل خواهند شد؟

اظهارات رهبران ایالات متحده در مورد مداخله بین المللی خارج از فیصله سازمان ملل، به شکلی که ناتو یوگوسلاویا را تجزیه نمود، در مسکو خشم و نگرانی شدیدی را برانگیخته است. فدراتیف روسیه که تا اینجا در مواضع دفاعی قرار داشت، مصمم شد تا ابتکار را بدست خویش گیرد. این تحول ستراتیژیک از زاویه دید روسیه به سبب اضطراری بودن وضع و انکشاف خوب اوضاع در سوریه به میان آمده است [۴].

مسکو پیشنهاد نموده تا یک گروه ارتباط در مورد مسایل سوریه ایجاد شود تا تمام دولت های ذیدخل یعنی دولت های همسایه، نیروهای منطوقی و بین المللی را با هم گرد آورد. حرف بر سر تعویض یک مجمع فتنه برانگیز مباحثات است که در حال حاضر از جانب غربی ها زیر نام مخرب «کنفرانس دوستان سوریه» ایجاد شده است.

روسیه به حمایت خود از برنامه عنان، که با اندکی تغییر از سرگیری همان برنامه مطروحه سرگی لاوروف به لیگ عرب است، ادامه میدهد. روسیه شاکای از آنست که این برنامه جنبه عملی نمییابد، ولی تقصیر را بر جناح مخالف احاله میکند که به سلاح توسل جسته است. به قول ا. ک. لوکاشویچ، یکی از سخنگو های وزارت امور خارجه، اردوی «سوریه» آزاد از نظر حقوق بین المللی یک سازمان غیر قانونی است و بدون در نظر داشت آنکه روزمره از ۲۰ تا ۳۰ سرباز اردوی سوریه را به قتل میرساند، کماکان از جانب دول ناتو و شورای هماهنگی خلیج به هدف برهم زدن پلان عنان علنا مورد حمایت قرار گرفته است [۵].

ولادیمیر پوتین با ظاهر شدن در نقش یک صلح طلب در برابر ناتوی جنگ افروز، به سازمان قرارداد امنیت سرتاسری (OTSC) پیشنهاد نمود تا برای پیاده نمودن «عسکر کلاه آبی» به منظور جدا ساختن طرفین متخاصم از هم و در عین حال نبرد در مقابل نیروهای خارجی در سوریه آماده گی بگیرد. نیکلای باردیوژین رئیس عمومی (OTSC) تأیید نمود که وی ۲۰۰۰۰ سرباز تمرین دیده برای پیشبرد این نوع ماموریت را بلا فاصله در اختیار دارد [۶].

این اولین باری خواهد بود که (OTSC) یک نیروی حامی صلح را خارج از ساحه اتحاد شوروی سابق پیاده مینماید. بان کیمون، منشی عمومی سازمان ملل متحد، مانند نیش خورده یی، تلاش کرد تا با پیشنهاد خویش برای سازماندهی سریع یک گروه دیگر ارتباط، این ابتکار را عقب زند.

وزیر امور خارجه ایالات متحده، هیلاری کلینتون در گرد هم آیی گروه کاری تحریم های کنفرانس دوستان سوریه در واشنگتن، پیشنهاد روسیه را نادیده گرفته و مسئله تغییر رژیم سوریه را به میدان کشید [۷].

در ترکیه نماینده های اپوزیسیون در پارلمان از کمپ های پناه جویان سوریه دیدن نمودند. آنها دریافتند که در کمپ اصلی به تعداد یک هزار پناه جوی که از جانب سازمان ملل متحد راجستر شده بودند، اصلا وجود ندارند و بر عکس در کمپ های دیگر انبوهی از پناه جویان تراکم نموده اند. آنها در پارلمان از صدر اعظم رجب طیب اردوغان باز پرس نمودند تا مبلغ امداد بشری ملل متحد برای پناه جویان نا موجود را افشا نماید. نماینده های متذکره به این باور اند که این کمپ یک روپوشی برای عملیات پنهانی نظامی است. در واقع این کمپ عمدتا جنگجویان لیبیایی را جابجا نموده است و بشکل پایگاه عقبی مورد بهره برداری قرار دارد. نماینده ها این فرضیه را ارایه کردند که این جنگجویان همان های اند که در زمان انجام کشتار مردم در ناحیه الحوله آنجا نفوذ کرده بودند.

این اطلاعات تایید اتهام های سفیر روسیه ویتالی چورکین در شورای امنیت ملل متحد است که بر اساس آن نماینده خاص بان کیمون در لیبیا آقای یان مارتین از امداد های سازمان ملل برای پناه جویان در ایجاد کمپ منکور برای جنگ اوران القاعده در ترکیه استفاده نموده است [۸].

در عربستان سعودی بار دیگر دو دسته گی میان ملک عبدالله و طایفه السدیبری خودنمایی نمود. به دعوت عبدالله اول، شورای علما فتوای را مبنی بر اینکه سوریه میدان جهاد نیست، به نشر سپرد. اما در عین زمان شهزاده فیصل، وزیر امور خارجه، ندا سر داد تا مخالفین بر ضد «اشغالگران علوی» مسلح شوند.

روز ۷ جون مملو از رویداد بود. در حالیکه بان کیمون منشی عمومی سازمان ملل متحد و نوی پیلای کمیسار عالی حقوق بشر اتهام های را در مجمع عمومی سازمان ملل متحد بر ضد سوریه به راه انداخته بودند، مسکو دو بال موشک قاره پیمای خود را آزمایش نمود.

موشک بولواوا نام خویش را از یک افسانه قدیمی گرز سلاو که جزو تام ضربتی تحت قومانده مارشال قوای مسلح کوزاک را تشکیل میداد، به عاریت گرفته است.

دگروال وادیم کووال، سخنگوی نیروهای موشکی ستراتیژیک روسیه، آزمایش موشک توپول را که از یک سیلو در نزدیکی های بحیره کسپین انداخت شده بود اعتراف نمود، اما آزمایش موشک بولواوا از یک زیردریایی در مدیترانه را تأیید نکرد. هکذا، پرواز موشک در سرتاسر شرق نزدیک به مشاهده رسید، از اسرائیل تا ارمنستان، و هیچ سلاح آشنای دیگری وجود ندارد که بتواند چنین خط سیری از خود در آسمان بجا گذارد [۹].

پیام روشن است: در صورتی که ناتو و شورای همکاری خلیج به مکلفیت های بین المللی که توسط برنامه عنان مطرح شده است گردن نه نهند و به تقویت تروریسم ادامه دهند، مسکو حاضر به جنگ جهانی است.

میتنی بر اطلاعات ما، این نمایش در هماهنگی با مقامات سوریه سازماندهی شده بود. به همان شکلی که مسکو دمشق را جسارت بخشید تا به مجردیکه قدرت بشار الاسد توسط رفراندم قانون اساسی تأیید گردید، امارت اسلامی بابا عمرو را از بین ببرد، به همان نحوه رییس جمهور را جرئت داد تا پس از انتخاب پارلمان و اشغال کرسی توسط صدراعظم جدید، گروه های مزدور که در کشور حضور دارند را سرکوب نماید. به منظور دفاع از مردم در برابر تروریسم، فرمان گذار از یک ستراتیژی دفاعی به یک عمل تعرضی صادر گردید. بنا اردوی ملی به تعرض بالای استحکامات اردوی «سوریه» آزاد پرداخت. نبرد های روزهای آینده تا زمانی که لشکر مزدور هاوان، موشک های ضد تانک و موشکهای زمین به هوا را در اختیار دارد، سنگین خواهند بود.

برای کاهش تشنج، فرانسه بلا فاصله پیشنهاد روسیه در مورد شرکت گروه ارتباط اد هوک (گروه مخصوص برای حل معضل یا وظیفه خاص، م.) را پذیرفت. واشنگتن به سرعت فردریک س. هوف را به مسکو گسیل داشت. برخلاف اظهارات چندی قبل وزیر امور خارجه، خانم هیلاری کلینتون، آقای س. هوف به نوبه خود دعوت روسیه را پذیرفت.

اکنون زمان آن نیست تا نبردها را به لبنان کشانید، همچنان مصلحت نیست که تنش ها را منطقی ساخت. ناتو و شورای همکاری خلیج از ۱۶ ماه به این سو شرایط متشنج و بدون راه حل را بوجود آورده اند.

تیری میسان

[۱] آجدای رییس جمهور پوتین :

- ۷ می : اشغال کرسی توسط ولادیمیر پوتین
- ۸ می : انتصاب دیمیتری مدودف به سمت صدراعظم
- ۹ می : تجلیل از غلبه بر آلمان نازی
- ۱۰ می : دیدار از مجتمع نظامی - صنعتی روسیه
- ۱۱ می : ملاقات با رییس جمهور ابخاز
- ۱۲ می : ملاقات با رییس جمهور اوستیای جنوبی
- ۱۴-۱۵ می: ملاقات غیر رسمی با روسای دولتهای OTSC
- ۱۸ می : دیدار از انستیتوت تحقیقاتی دفاعی سیکلون (گردباد، م.)
- ۲۵ می : بازدید از زیر دریایی های اتمی
- ۳۰ می : نشست با مسوولین دفاعی
- ۳۱ می : نشست با شورای امنیت روسیه
- ۷-۴ جون : مسافرت به چین، شرکت در نشست OCS
- ۷ جون : دیدار از قزاقستان در هنگام پرتاب موشک توپول

[۲] «سوریه، مرکز نبرد بالای گاز طبیعی در شرق نزدیک»، اثر عماد فوضی شعبی، شبکه ولتر، ۸ می ۲۰۱۲.

[۳] «مسکو و ایجاد سیستم جدید جهانی»، اثر عماد فوضی شعبی، برگردان: ماری آنژ پاتریسیو، شبکه ولتر، ۱۳ مارچ ۲۰۱۲.

[۴] «مسئله حوله بیانگر تاخیر استخبارات غرب در سوریه»، اثر تیری میسان، شبکه ولتر، ۲ جون ۲۰۱۲.

[۵] «تبصره نماینده رسمی وزارت امور خارجه روسه ا. ک. لوکاشویچ در مورد سوال اینترفاکس در مورد اظهارات اردوی نامنهاد "سوریه آزاد" س. الکردی»، وزارت امور خارجه روسیه، ۵ جون ۲۰۱۲.

[۶] «سوریه: ولادیمیر پوتین ایجاد یک نیروی حافظ صلح OTSC را پیشنهاد نمود»، شبکه ولتر، ۳ جون ۲۰۱۲.

[۷] «دوستان مردم سوریه کار گروه موظف را محکوم میکنند»، اعلامیه مطبوعاتی هیلاری کلینتون، وزارت خارجه، ۶ جون ۲۰۱۲.

[۸] «لیبی، باندیست های انقلابی و سازمان ملل»، اثر الکساندر مریایف، برگردان: جولیا، بنیاد ستراتیژی فرهنگی (روسیه)، شبکه ولتر، ۱۷ اپریل ۲۰۱۲.

[۹] «۷ جون ۲۰۱۲: روسیه برتری موشکی اتمی قاره بیمای خود را به نمایش گذاشت»، شبکه ولتر، ۸ جون ۲۰۱۲.

اصل مطلب را به این آدرس مطالعه کنید <<

<http://www.voltairenet.org/Coups-de-semonce-russes>